

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420200366
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420200366.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. G. XX/XXX, XXX XX Y. Z. o zaplatenie sumy 848,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou Okresnému súd Kežmarok dňa 26.02.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 848,85 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % ročne zo sumy 704,46 eur od 16.09.2017 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 828,85 eur od 16.09.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 05.10.2016 uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 808,62 eur tak, že sumu 793,52 eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a financovaním na svoj účet a sumu 15,10 eur predstavujú poplatky, ktoré účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou. Ďalej uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil len časť dlžnej sumy vo výške 180,33 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa žalobcovho tvrdenia v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 15.09.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Podľa tvrdenia žalobcu má žalovaný po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 848,85 eur pozostávajúce zo žalovanej sumy z titulu zvyšku úverovej istiny vo výške 704,46 eur, z titulu dlžného poistného z úveru vo výške 22,05 eur a z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Žalobca okrem toho požaduje aj úroky z dlžnej úverovej istiny

vo výške 30 % ročne zo sumy 704,46 eur od 16.09.2017 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 828,85 eur od 16.09.2017 až do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru s doručenkou od žalovaného a výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru s poštovým podacím hárkom (na výzvu súdu).

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa doručená do vlastných rúk dňa 03.07.2020, písomne nevyjadril.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.06.2020 na výzvu súdu uviedol, že predmetom Zmluvy o revolvingovom úvere je poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, to zn., že žalobca poskytuje žalovanému určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaný čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky tohto úverového rámca, čo závisí výlučne na jeho vôli. Žalobca nevie vôľu žalovaného ani predpokladať ani ovplyvniť, preto nemohol v zmluve uviesť celkovú výšku úveru inak, ako uvedenie výšky úverového rámca 5.000,- eur. Z rovnakého dôvodu nemohol bližšie konkretizovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než to urobil v úverovej zmluve. Výšku mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalovanému vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a preto mal žalovaný vedomosť aká je aktuálna výška splátky. Mal teda za to, že zmluva obsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzatvorenia zmluvy.

6. Nakoľko hodnota spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a o veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov v súlade s § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 04.09.2020, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli v súlade s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 24.08.2020 a súčasne na webovej stránke súdu. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, pričom sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol, zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 05.10.2016 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000,- eur, s aktuálnou výškou úverového rámca 700,- eur s tým, že prvé čerpanie revolvingového úveru bolo viazané na nákup tovaru alebo služby vo výške 381,20 eur (v tomto prípade SENCOR SLE 048072). Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 30 % p. a., RPMN predstavovala 34,49 %, poplatok za poistenie bol vo výške 4,99 %, priemerná RPMN predstavovala 24,34 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10.dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru.

9. Z výpisu z úverového účtu žalovaného a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal výbermi v ATM celkovo sumu 60,- eur v dňoch 15.12.2016, 12.01.2017 a 22.02.2017, financovaním a platbami vyčerpal sumu vo výške 733,52 eur, t. j. spolu sumu 793,52. Na úverový účet boli zaznamenané úhrady žalovaného len vo výške 180,- eur, čo žalovaný v priebehu sporu ničím nespochybnil. Suma 0,33 eur je označená ako cash- back bonus a žalobca ju pripočítal k úhradám žalovaného do sumy 180,33 eur. Ku dňu zosplatnenia úveru žalovaný reálne podľa výpisu z úverového účtu uhradil v štyroch splátkach po 45,- eur sumu 180,- eur s tým, že posledná

úhrada bola vykonaná dňa 20.02.2017 a pripísaná na účet žalobcu dňa 21.02.2017 (podľa predloženého prehľadu platieb na čl. 22 rub spisu). Žalovaný už žiadnu ďalšiu sumu neuhradil.

10. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 02.06.2017 žalobca oznámil žalovanému, že napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok nie je jeho úver riadne a včas splácaný a zároveň uviedol, že ku dňu 02.06.2017 je aktuálna výška dlžnej čiastky 155,- eur (vrátane príslušenstva). Upozornil žalovaného, že ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva.

11. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 29.09.2017 žalobca oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvacích na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 15.09.2017 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 848,85 eur pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 704,46 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 124,39 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur, v lehote 14 dní od doručenia oznámenia. Žalovaný prevzal oznámenie dňa 09.10.2017.

12. Podľa § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

20. Podľa bodu 7.1. zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t. j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti...

Podľa bodu 7.2 zmluvy banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti klienta splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť...

Podľa bodu 7.4 zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru alebo odstúpenia od ZoSRÚ alebo výpovede ZoRSÚ je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSRÚ, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

21. Medzi žalobcom ako veriteľom a bankou a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že v nej spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

22. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 26.02.2020 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondikcia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania

premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t. j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá bode 7. 1 Zmluvy, ktorý v zhode s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie s jednotlivou splátkou pri omeškaní jej úhrady o viac ako tri mesiace. V takom prípade podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamená, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nespĺnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

24. Z predloženej zmluvy vyplýva, že splátky boli zročné k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca celý dlh zosplatiť ku dňu 15.09.2017. Napriek tomu, že žalobca v oznámení zo dňa 15.09.2017 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval, od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporné vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky. Vo výzve na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 02.06.2017 žalobca uviedol, že úver nie je riadne a včas splácaný a z prehľadu platieb na čl. 22 rub spisu vyplýva, že žalovaný vykonal poslednú úhradu platbou zo dňa 20.02.2017, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr dňa 10.02.2017, ktorú žalovaný uhradil dňa 20.02.2017, keďže od jej splatnosti do výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky úveru uplynuli viac ako 3 mesiace, a následne žalobca oznámením zo dňa 29.09.2017 vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú dňom 15.09.2017. Veriteľ svoje právo využil, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nespĺnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú dňa 10.02.2017, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 10.02.2020. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu na súd až dňa 26.02.2020, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný.

25. Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že medzi stranami sporu bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej bol zo strany žalobcu poskytnutý žalovanému spotrebiteľský revolvingový úver a žalovaný sa zaviazal splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach. Následne v danom

prípade došlo zo strany žalobcu k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru ku dňu 15.09.2017. O tom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou, ktorú prevzal dňa 09.10.2017. Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise nepochybne vyplýva, že v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 10.02.2017, od ktorej začala plynúť premlčacia doba.

26. Splnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach (tak ako to bolo aj v tomto prípade), ak sa tak stane veriteľ môže od dlžníka žiadať len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou resp. zročnou podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa §101 Občianskeho zákonníka, plyní samostatne. Podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala - splátka splatná dňa 10.02.2017 a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu, uplynula najneskôr 10.02.2020 a keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 26.02.2020, stalo sa tak v čase, keď už nárok žalobcu bol nepochybne premlčaný.

27. Súd v tomto smere cituje rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/68/2018, podľa ktorého „ V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bolo dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom tak, ako to uviedol súd prvej inštancie ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci rozhodujúce.“

28. Obdobný právny názor bol vyjadrený aj v rozhodnutiach Krajského súdu Prešove sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, sp. zn. 3Co/115/2019 zo dňa 22.10.2019, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6Csp/263/2017 zo dňa 28.02.2018, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/288/2016 zo dňa 15.05.2018, sp. zn. 11Co/248/2018 zo dňa 31.01.2019, Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/45/2017 zo dňa 28.01.2018, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/59/2019 zo dňa 26.03.2019.

29. Nakoľko žalobca si v spore uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka súdu neostávalo nič iné, len žalobu zamietnuť. Vzhľadom k uvedenému bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby bol v spore v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.